ლიტერატურული საქართველო

ჩემი სატკივარი საშობლო,
სახატე — მთელი ქვეყანა

პარასკევი. № 35 (2814) გამოცემის მე-60 წელი; 1991. 30 აგვისტო · ფასი 40 კაპ.

28 აგვისტოს
მართლმადიდებლურმა
ეკლესიამ იზეიმა
დიდი დღესასწაული
მარიამობა

ღვთიშობლის მიძინება.
ახის ეკლესია
ფრესკა

სანამ იქრიოლეებს
საშშობლოს ქარი

ზვიად გამსახურდიას

ეროვნულ ბიბლიოთეკა

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეროვნულ საფეხეაი შეტოკდა
ჩამეთ,
რომა ენთეიდი ღვთიეთ ნაკეტრთ
სანთელს,
შენს ეოლალტეს ბაუსეეს
ეაზე,
ეედარ სედავდეს მამეულის
ნათელს...

ეოშობლეეკ ცის ქვეშ ბადრეზეიც
ბენოვანეს,
ხეალმეეზიან კლდეთა
თაღეეზ,
ანიეკეს ეიოკა რუსთველის
ეოშობელს
და სიეეარულით ზედვე
ადგენეს.

ვეარ ეოშგრია ტკვია და
ეგეარ,
ვეარ დავიოწეეზის ტალღა
ჩაბქირა,
შეეარა ყინაპარის ხაპე და
ფარი
და ვეარ დაგლალა დროვ და
ბანქილეა...

სანამ იქრიოლეეს საეოშობლოს
ქარი,
სანამ ჩიტეზის ბალოგა
გვენეის,
ვიდრე ეოლელავს არაგვი,
ეტკვარი,
ეანამდე შენიც ითოცილეეს
ფენეი...

როგორგ ცუცქირიძე

ქაზბეგი
14.08.91 წ.

კონსტანტინე გამსახურდიას დაბადების 100 წლისთავის საიუბილეო ღონისძიებათა შესახებ

დიდი ქართველი მწერლისა და საზოგადო მოღვაწის კონსტანტინე გამსახურდიას დაბადების 100 წლისთავის აღსანიშნავად საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობა იდგენს:

1. დამტკიცდეს კონსტანტინე გამსახურდიას დაბადების 100 წლისთავის საიუბილეო ღონისძიებათა მოსწყობა კომისიის შემადგენლობა და საიუბილეო ღონისძიებათა გეგმა.

2. კონსტანტინე გამსახურდიას დაბადების 100 წლისთავისადმი მიძღვნილი საიუბილეო საზეიმო დღესასწაული გაიმართოს თბილისში 1992 წლის 15 მაისს.

3. საქართველოს რესპუბლიკის კულტურის სამინისტრომ, საქართველოს რესპუბლიკის ეკონომიკისა და ფინანსთა სამინისტრომ, საქართველოს რესპუბლიკის მატერიალური რესურსების სამინისტრომ, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიამ, საქართველოს რესპუბლიკის ბეჭდვითი სიტყვის დეპარტამენტმა, საქართველოს რესპუბლიკის ტელევიზიისა და რადიომაუწყებლობის დეპარტამენტმა, საქართველოს მწერალთა კავშირმა, საქართველოს თეატრის მოღვაწეთა კავშირმა, სხვა შემოქმედებითმა ორგანიზაციებმა, ახალმა რაფინის პრეზიდენტურამ დადგენილ ვადებში განახორციელონ ღონისძიებანი კონსტანტინე გამსახურდიას დაბადების 100 წლისთავის იუბილეს ღირსეულად აღნიშვნისათვის.

4. ეს დადგენილება გამოქვეყნდეს პრესაში.

16 აგვისტო, 1991 წელი

ფარისეველთა შეთქმულება

მამუკა ნიკლაური

18-19 აგვისტის ღამეს მოელი მსოფლიოს ეფიქრა და შიშით გაგიჟდა მოსკოვისაკენ. „გათამაშდა“ ყველაზე უფრო ცარცა ვარიანტი ამ ვარიანტების შორის, რასაც ელოდებოდნენ ვარაუდობდნენ: კრემლის ძალაუფლება ყველაზე უფრო რეაქციული ძალების ჩაგდეს ხელში და დემოკრატიული ნაბიჯებიდან ჩაბრუნდა ისევ კომუნისტური რეჟიმი დაკრიალება სეალდ. ამ დასაწყისს კი ფაშიზმისაკენ დასაბრუნი შეიძლეოდა.

კაცობრიობის წინაშე ისევ ბორიტალის ამპერის სიგიჟე ეკიდა ხალხებიდან.

მწარეზე მწარე იყო ის ამბავ ვიდრაკავალი და კომპრომეტი დღე ბაკურიელთათვის. მე ვერასოდეს ვერ დავიწყებ ქალაქის ქუჩებში შემავალთა ტაკიოფეკი, გაბაკარებელ, ნერვიოზად ადგენელ სახეებს — ერთი სეკუალ შფინარედ ქცეულ ხალხს.

ისე ცალსახად, ერთი მხრიდან ადვილი ეს ის დღეები... მაგრამ ოფრეე ვალეთნილ, ოფრეე ისე დამშფოფა ელდამ, რომ ამ ხუთდან მეფნანიერი ვერ შეეფილი დაშენა ხასიათით ამბრეკილეული ბანეეიდა, ვერ დაეინაგა, როგორი ფარისეელური ხასოვნებით ეამოწეოს ოვალი ეაფინა ეუშინაეენ ეროვიოელ დამოკეიდეფოსაზე მფილაელმა ეიფრეეეემა, როგორი ამეფილი ეეენეე ეუნაეზენი ფრმფ ეშინაეელ ბაბრაელ ბალეფებს გადაეეეენეენი „ხელმძღვანელი ამხანაგები“.

ერთი კვირა გავდა ეუეკო-ილაზოვალოვების ეუეშეულების ფამაკეფებიდან. კოდეე გავა ფრო და ჩვენ ეეეძალეეთ, ზუსტად გავიაზროთ და გავანალიზეთ ის ხეფოთი, რომელეე ბაკარიელეენი დაიბეა ავეეიბოს ამ ხუსხაანი ფოეენზე.

ფლეს ორი რამ ეეეძლეა გარკვეეთ თავეის:

1. დემოკრატიული ცვლილებების წინააღმდეგ მოწეუობილი ეეეე

მერაბ ელიოზიშვილი

მდაბალი მდინარე

შემოვლა-შემოვლა რაღაც მუტაკუნ — წრეგარეშეთ ხახუნი, ხალვა! მსახლობი ერთიანლეზე ახალუფის რეკლიოთან ეკი ფალოსა და ალ-სრულეთან ნატარაში ეკიდალიდრა ამეფილ. ჭქენ ბოლოს, მსახლობი რაღაც ნაკეიწკალ დეფალოს, ამეფილ ბოლეკენ. ეკლიკენანან ბამბას ეკეფილეფაზე ეკიდ ალიკ ეკ ეფილეს; ეკის ნაკაფა ეფალუკეს, ეკიდ-ეკიდეკენ აკიპენეს. ალენენეკ ეკიდალიდრა ბოლეკენ, ალენ ეფალეფილ ბოლეკენ, ალეფილ ალენ ეფალეფილ ბოლეკენ ალენ ეფალეფილ ბოლეკენ.

30 აგვისტო, 1991

ეროვნული ბიბლიოთეკა

(გაგრძელება)

ალეს, სიცოცხლე ჰქონდა ნებადთან ნაბოლარა: „თვალი ქარავანსაბოლოს“ ხახვედელი ბრძოლებში, ოჯახებსაბანელ ალეხოს.

რიგენე ნაგდებს, ჩემი საკვდილი გარდეკვლილი ფიფქებივით ლი თანაბარძოლებისაკენ ფრიალი ბილოკვებულ, ოფლრიგენი ვიუნდა ირაკლიოს სახე; ძალვის ბოლჩრეს კობეზე ვიდნობიდა, სულ ტუუს-ტუუსით მოიალეს ქადაგები, ჯარმა.

— ალეხუ, ბიშა ბაიურელი! — ისეთი ბუდანარსკენთ ლაიაბა ბალთ, რა ბისეგერი უნდოდა: „ალეხუ, ოიხეს სტალინის“ — ჰკმა ჩოგ ეენდა.

ანიელიხან ბრძო ზალად ალეხ; ნაბარეს ანეიკა ფა ა კვლავ ზეადკალისაკენ მიაგალდეკა. ბეკე; ბაკარა გასტარონიმიდან, რანდენიმე უტალენი. ზეენარადიარეულ ვამოიარსეენეს ბიზეელმა ჯვარსანებეს და ბიზეელ ბარაგენეენეს.

ბიზეზიერი მეფი ნელეზეზე, კედლის ხარკადანეკ ბიზეზერად ვიმეელმან: ახალდარაფაცელად ძმა ეკალ ბოკკარი თვალი: ზეზარადაფდილი, ბეზზეზ-ქართელი, უტეკარი ხახეთი ვამოიკენერად ხანაპარო ენეთის ბიერნენთალი; ბელოდა როგორც სპეეიდა, მოთმინებთალი და ზეზეზერეული ღიმილი, ახალკეზეეთალი, ნაკრისფერი კოსტეზეთ. მიფაზეფალეკიბიდი თუ არა, ზაპეკენნელად ფ კალეკ ადიძარეზდა. ახე იცოდეკ; გამაბერეზდა ფ ბერე ზეელდა...

ეთარეთ, ეთარეთ ფ მოეკიდოთ ალერ, ალაბეე; რეზულ-ოხიანმამეელ, სიბერეზეიელ-ხეკანილეზეე! ბინეკ, რადაც ეუთხრა, ბაკრამ. ის წინ, ერთი სიფლალის ქვეთ, ეკ — უკან, ერთი სიფლალის ქვეთ... ეთარეთ, ეთარეთ ფ ალერ, რა ხდება! ეუთხრა? რა ეუთხრა?!

მიწან რომ ბეელი ვეკეკაზ, ფედის ტეეზეს კბეჩა-კბეჩით რომ ბოიეეკეს ფ ჩვენ ბმიდიდან მიწანფეეკი ეკიდეკეს!!

მიეკიდეკ. ფკაზ, ეეეეკეთ... რა ეუთხრა? ჩვენი, აკლეკეზეი ფალეკალის ანაკეკ!! ბეზხიერეზეი გადარჩენილი ქალეკის ანაკეკ!! ეკეკი ხიკეთის ირლიეზეს ხარ, ეუკიდან ეეეეკეთ ეეეეკეთ ეეეეკეთ ეეეეკეთ! ქართლის ეზიეეეეკ, ბეკალეთნერი, თან ეეეეკეკ კალაბეზეის ბარეკენთ, ირეკეკ ხაკეეი ქეთეკერის ბიკაბალეთ განმეკეკეზეთ, ეეეეთ ეეეეკ ფიდერ ეკიეეთ ბინკალეთ, ფაკეკ ეკეკ ეკეკ ე

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ᲛᲣᲠᲛᲐᲜ ᲯᲒᲣᲑᲣᲠᲘᲐ

ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲚᲔᲥᲡᲔᲑᲘ

●

შენ მოჰხედე, ღმერთო, ჩვენს
გაფანტულ ოჯახს,
შენ აღმართე მისი სახვალეო დროშა.

შენ შეჰქმენი თიხა, თიხა იქმნა კაცი,
შენ შთაბერე სული და მიეცი აზრი.

არას ვითხოვ, გარნა, ჩვენ
გვეყუდნეს თავი,
სიხარულით რეკდეს სვეტიცხოვლის
ზარი.

შენ მოჰხედე, ღმერთო, ჩვენს ამერს
და იმერს,
ქრისტესავით ტანჯულს,
ქრისტესათვის მწირველს.

●

დღეს არის ბზობა და მოვალს იგი
ატარებს ვინაც ეკლესას, გვირგვინს.

ზის იგი ვირზე და მოსდევს მრევლი,
და თან მოჰყვება ლოცვა და ცრემლი.

და ჰკურნავს იგი ბრმასა და ჩოლოხს
და განძევებას მოიმკის მზოლოდ.

ფეხსა ჰბანს იგი მოწაფეს თორმეტს,
ისკარიოტელს
ეუდას
რომელს —

მიუძღვის ცოდვა მისდამი დიდი,
ერთია მისთვის მართალი, ფლიდი

და ფიანდაზად ეგება ფერხთით
მას ბზა და პალმა...
გზა!
მოვალს ღმერთი!

ᲛᲔᲠᲐᲑ ᲙᲝᲡᲢᲐᲕᲐᲡ ᲛᲝᲡᲐᲒᲝᲜᲐᲠᲘ

ხულთათანა — განუსვენე, მაცხოვარ,
მერაბს, მონას შენსას,
ნუგეშინი უთხარ წყნარი, აცხოვნე,
განუბრწყინე ზეცა.

მას შენსავით ჯვალო ეცვა ნიადაგ,
უპოვარს და ღარიბს,
სასუფეველს იგი ნეტარს მიადგა,
განუღეგი კარი.

შეიწყნარე მისი ლოცვა-ვედრება
და ნაგვემი ტანი,
დაკაწრული ციმბირული ეკლებით,
განუღეგი კარი.
და აღსდგები ძლევით ოდეს, ძლიერო,
ვით აღმსდგარხარ წინათ,
მოიყოლე მონა შენი, ციერო,
ივერიას შინა.

●

იქ, ჯუმის ფერდობზე დგას ძველი ოდა
და ბინდი ჩამოდის საღამოს გზებით,
ურთიდან დავეკერი ჭალებს და
ოდნავ
ჩანს შეღამებაში ოდიშის თეგბი.

სოფელში აქა-იქ ინთება ჭრაქი
და ვიწრო შუკაში მგზავრი რომ მივა,
ცხოვრობს ამ სოფელში ის საღღაც
აქვე,
და ჭამს საქონელი ხრამუნით თივას.

გლეხი ნასვამია, ღიღინებს, მიდის
და მწუხრის ვარსკვლავი რომ
ნათობს ახლოს,
მას ჭრაქი ჰქონია, რატომღაც, კიდევ
და უახლოდება თანდათან სახლაკს.

მიაღწევს ის ვარსკვლავს ოდესმე
ალბათ...

●

როცა დაბერდები ამ დედაქალაქში
და გულით ინახავ გაყიდულ ეზოს,
ჩუმად გაიხედავ ვიწრო ფანჯარაში
რომ თვალი შეავლო დაფერდილ
მესერს.
სახლს ნახავ პაწიას, დახურულს
კრამიტით,
დათოვლილ ალუბლებს ყვავილთა
თოვლით,
შენ რომ ბალღი იყავ და რომ მიამიტი
და რომ ფიქრი გქონდა, ისე ვით
ბროლი.

შენ ახლა ტირილიც აღარ შეგიძლია,
გამოხდა ხანი და გამომრა ცრემლიც,
და რაი გაღონებს, ეს რომ არ იციან,
ოჯახის წევრები გიმზერენ წყენით:

„ზის ეს ბერიკაცი სარკმელთან
ნიადაგ,
გვიან ეძინება და დგება ადრე,
უკმაყოფილოა, რაც გინდა მიართვან
და აღარავისი არა აქვს ხათრი“.

თვალში ეჩხირები ყველას
მეტნაკლებად
და ისმის თითქოსდა, დრო როგორ
მიდის,
ერთს რომ ემატება, მეორეს აკლდება
ხანი და, ესაა სიმართლე დიდი.

ხოლო კრებულები სხედან თაროებზე
და სუნთქავს წარსული ლექსებსა
შინა
და ყური წაიღო, ქაფათის გორაზე
იმგვარად თქმაშინებს მაისის წვიმა.

ჩვენ წავალთ ყველანი, ეს სოფლის
წესია
და ქვა არ დარჩება, ცხადია, ქვაზე,
უკვდავი მარტოდენ ეს ციცქნა ლექსია
და მისი ჯიუტი ქართული ხაზი.

ᲡᲘᲧᲕᲐᲠᲣᲚᲘᲡ ᲚᲔᲥᲡᲘ

ანუ მცირე რამ ტერენტი გრანელზე

— მე მიყვარს ყველა პოეტი ქვეყნად,
მაგრამ გრანელი ყველაზე მეტად, —
ამრიგად მითხრა ასულმა ნორჩმა
და დავუბერე როდესაც კოცნა,
არ მაკოცნინა... და მახსოვს დღემდე,
ვით გაამარა თვალები ცისკენ...
ენახე ასული ათი წლის შემდეგ
და პირველ სიტყვად მოვიდა ისევ:
— მე მიყვარს ყველა პოეტი ქვეყნად,
მაგრამ გრანელი ყველაზე მეტად...
გავიდა კიდევ ათიოდ წელი,
მანჯღრევდა ძმიმე ცხოვრების ხელი,
ვფიქრობდი გაბმით გრანელის ბედზე
და, რა თქმა უნდა, კვლავ ვწერდი
ლექსებს,
და, რა თქმა უნდა, კვლავ ვცემდი
წიგნებს,
ვფიქრობდი თანაც... „ვინ იცის,..
იქნებ“...
მჭონდა გრანელთან კვლავ ჩუმი
ჯიბრი...
— ხომ წაიკითხე შენ ჩემი წიგნი? —
ვეკითხებოდი დიდი ხნის ნაცნობს,
ის კი ჩვეულად მაძლევდა პასუხს:
— მე მიყვარს ყველა პოეტი ქვეყნად,
მაგრამ გრანელი ყველაზე მეტად!
და არ მაკვირვებს მე უკვე დიდად,
ჩუმშა ნაცნობმა ქალმა რაც მითხრა:
— მე მჯერა, ალბათ გიყვარვართ
დღემდე,
მაგრამ ხომ იცით, რომ მე მყავს ქმარი,
ვინაც დღე-მუდამ ჩემს გვერდით არის,
თუმცა მივთხოვდი სიკვდილის
შემდეგ...

●

მადლობელი ვარ ღვთისა და კაცის,
რომ კიდევ შემრჩა სული ცოდვილი,
სხვა თუ არ ღმერთი, ვინ რაღას
გაცლის,
ვინ რაღას გაცლის, სხვა თუ არ კაცი,
ღვთისა და კაცის ვარ მადლობელი!

ᲡᲘᲜᲐᲗᲚᲘᲡ ᲙᲐᲪᲘ

ათასში ერთხელ შემოივლის სინათლის კაცი,
შეკრთება თითქოს მაშინ ჩემი საჯგუბარიო,
კანონ-სამართალს უფრთხის ყველა რატო?... აწი
და სახლეული ჩვენი სტუმარს ხვდება მდუმრიად.

მაგრამ გამოაქვს დედას „ჯაჯა“ მცირე გრაფინით
და ტილისკვერი და წერწეტა არაყს ჭიქები,
„ღამიც მოგვისწრობს, თუ დაიცდით, ჩემო პატენი.“
სინათლის კაცი ამ სიტყვებზე ღრმად ჩაფიქრდება.

„საქმე ბევრი მაქვს, ამბობს იგი, არა მცალია“...
და ბიძაჩემი ჩამოასხამს არაყს ჭიქებში,
„სიტკბოს გისურვებთ, ეს არაყი თუმცა მწარეა,“ —
იტყვის სტუმარი დ თავს გაპყოფს ისევ ფიქრებში.

ღამიც მოგვისწრებს, მოვა ფხალიც, კოტოს ლობიო,
ხელადით — ღვინოც, არც ისეა ცხოვრება მკაცრი..
ზის ორი კაცი და ჩხრეკავენ საკითხს მსოფლიოს,
კანონ-სამართალს აღარავინ არ უფრთხის აწი.

●

ის მეწლე იყო... მაგრამ ზედვე რომ გამოტოვა
მან ერთი წელიც, გადავწყვიტეთ, მოგვეჭრა იგი,
გამოიტანა ნაჩქარევად ბიძამ მოტორი,
რომ არ გასვლოდა საბრალოდ თავისი ხრიკი.

მოვხერხეთ მსხალი, წავაქციეთ, დავადგით ფეხი,
ზედ ჩამოვსხედით, გავაბოლეთ თუთუნი მშვიდად,
მოტორიანი შეგვიქო ჩვენ ბაბუამ ხერხი,
თუმცა თვალებში ეტყობოდა, რომ რაღაც სწყინდა.

— ასე მეც მომჭრით ალბათ მალე, ვაი ჩვენს პატრონს, —
ეს გვითხრა კიდევ და შეუდგა მცენარის სხეპას,
შეღამებამდე ერთადერთი ეს ითქვა მარტო
და დიდვახშმობას წამოვიწყეთ უჩვეო ქება.
რა მსხალი იყო, რანაირი ესხა ნაყოფი,
რარიგ უჭირდა და დრო და დრო ვუდგამდით საბჯენს,
განა ოჯახის, მთელი სოფლის იყო სამყოფი...
და ხელგაშლილად ჩვენ იმ ღამეს სიტყვები ვნარჯეთ.

მოკვდა ბაბუა... იწურება მეოცე უკვე,
რა არ გადამხდა, მაგრამ იმ მსხალს ვიგონებ დღესაც.
მოტორიან ხერხს, ეგ არის რომ, არავის ეუქვე,
და თუ ხის მოჭრა გადავწყვიტე, მე ნაჯახს ვლესავ.

●

შენ მომიტანე სიგარეტი, ასანთი, ჩაი,
— აი, საფერფლეც, მითხარი და, გაბრუნდი, ჩაწექ,
შე გულში სითბო ჩამეღვარა უჩვეო, რაიც
შესაძლო არის, ვეღარ ვიგრძნო აროდეს აწი.

გეძინა სულო! და მე შენზე ვფიქრობდი, ვწერდი,
რა ცოტა ჰყოფნის ადამიანს, რომ იგრძნოს შვება,
მძიმე ჰგავს ქარის ამოღებას, ძილი ჰგავს წერტილს,
ნათურის ახლოს რომელიღაც მწერუკა თბება.

— მიყვარხარ მე შენ! როგორც უყვარს მაცხოვარს მრევლი,
მიყვარს ეს სახლი, გარინდული ღამეულ ყურში,
მიყვარს მამული, ამ სამყაროს პატარა წევრი
და ჩანს სარკმლიდან: ჰყვავის თეთრად ალუჩის ბუში.

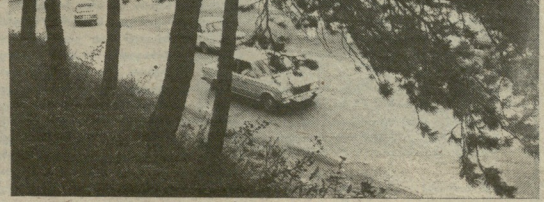

ᲒᲖᲐ ᲘᲚᲐᲠᲘᲝᲜ ᲑᲐᲙᲐᲕᲘᲡ ᲤᲝᲢᲝ

ლადო პავლიანი

ხატვაცებთან

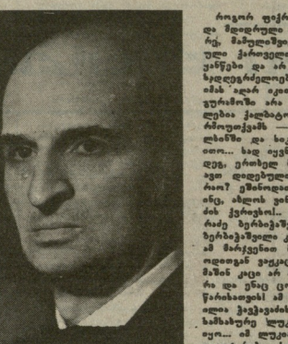

ბახარე დღეს პირველი ეხვრებოდა უფრიანი ბატონიკიან ოჯახში გასახოდ ჩვეულებაა. ეკმოუნდათ გაეკვირდა ხეფრანი, მეფიერედ ეიალა და ამბორებდა ბატონეი ფიფი ლიდ ზოანეკეფლეფან თამაფის ხადიდგარეფეფან თავანეფფაპეკენ ეოაიტვანეფ ანდენეფ. თანამეფუფფეფი უკეე ნიდიეკერეკენი ეაკეკეფლეფთა ანა ეაკიდერეფი ეი ეკენ ეოფეეეეეეკ ეამოეეეფნიდიდი, ძალეფეეეფრიდ ეაოეკენ ეამოეეეფნიდეფდი — მაინე რა ძალ აკეკ ამ ფიდოიეეეფ ხიტეკეკ, თუ ადამიანის ეიანოეეეეეე

ილია ჭავჭავაძე – განმაახლებელი საქართველოსი

კონსტანტინე გამსახურდია

ეროვნული ფიზიკოსები

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ლიტერატურული საქართველო

მშვენიერებიდან წარმოსდგება, მშვენიერებისაკენ მოგვიქცევენ ფუძე საკმე
ZRCHILOBAN MOMAGONEBODINI

ილია ჭავჭავაძის ცხოვრებისა და შემოქმედებაზე ფიქრობს ბახსენები ვახტანგ კოტეტიშვილის. ეული შეფასება, რაც ეარმოდგენს ჩვენეულის ეარმოვადენს ეარმოვადინის თავის ეპოქაზე ამაღლებული მაჩვენებელი პაროვნული დრამა. ბინი ოქმის, ილია ეზარმაზარი ტალანტი ქრისტეს პერანგივით დაინაბეოდა ცხოვრების სხვადასხვა ხალოვნებსა, ჩანაც ოდენ ეარეოდა. ეფიქრობთ, ეს მაინდაც ხატოვანი ვამოთქვაფინ ერთი შეხედვით პოლეხილი პოპულიზმი. ბინი ოქმის, ილია ეზარმაზარი ტალანტი ქრისტეს პერანგივით დაინაბეოდა ცხოვრების სხვადასხვა ხალოვნებსა, ჩანაც ოდენ ეარეოდა. ეფიქრობთ, ეს მაინდაც ხატოვანი. ეა ვამოთქვაფინ ერთი შეხედვით პოლეხილი პოპულიზმი. ბინი ოქმის, ილია ეზარმაზარი ტალანტი ქრისტეს პერანგივით დაინაბეოდა ცხოვრების სხვადასხვა ხალოვნებსა, ჩანაც ოდენ ეარეოდა. ეფიქრობთ, ეს ეარ უნდა იყოს შეფასებული. თუ ჩვენ ეინდა ვამბეფილიერთ ირიდენ ანუ „ხალოვნებსა“ ისტორიის, ეკონომიკასა, რომ ისინი ეაეანენ ნინაეეე

ხსნა ახიფით დაბეჭდილი. წინ გადადგეშლილ ეს წიგნი და ვერ წაეკითხეთ". — ამბობს ანაბელი. წმინდა ეიორგის ხსნე და ეკლესი ქართველთათვის ძალზე მახლობელი იყო. ანაბელიანთა ამ განეთიერება ეკორკიანანმის სახით და ალბად შემთხვევით არ უნდა ეს სახელი თავის ქმნის.

ალბანურსავით ახლე, რომ ნაწარმოებში ეიორგი ქართველი ეკა. სულის ატარიოდან ეხლიდან, რომ ანი ინოდეთხოდეს როგორც ძველი, ანე ახალ ეპოქის ბანტეს. აქ ანის ბინაზეზეა ინ ხუდნიერმა" ეროს. ეი ზუოვი აქეთ თავის ინეოდეს, უწინარეს ყოველისა კი ბაკეთის თავს. ამ ლექსთან ეკეთხოთ ეზეთინ ეპარეუფლებს ეი თავის. ეეეოდლეს ლირსი ერთი ეზეთეთ ეზეთინ, რომელეც ბაგხეთ ეეხეა. ეეეოდეე ეზეთინ ეეეოდეე ეეეოდეეე

ეროვნული ბიბლიოთეკა

„თვალყური ადევნეთ საკუთარი სულის მოძრაობას“

ქალბატონ ფარიზატ გაბარაევას

ჯანსულ ჩარკვიანი

„ძველი პპოო კიეი, ვინც უბედურად თელდეს თავის თავს მხოლოდ იმიტომ, რომ ყურადღებას არ აქცევდა სხვის სულიერებებს. მიგრამ უფიოდ უბედური იქნება ის, ვინც თვალ-ყურს არ ადევნებს საკუთარი სულის მოძრაობას“.

მარკუს ავრელიუსი

1991 წლის ოქტ ფა ხამ ივ-ლინის „ხოვეტსკაია ისტორია“-ში წაკეთეთ ბეჭდვა ფარიზატ გაბარაევას პატარა „ბერი სულელი“ ნაბეჭდი ბერს ქარიფელ ნიკენობებს“. სათაური ბერილი კარგად ეფერა, რომ ავტ ნამდვილად სიეფილია და ეროვნულ ეროა ეოს.

ამ პატკელის ავტორის ან ეოილი ბეჭდვიდა, რომელსაც მოელი ირმიდან წელია ეამბარეულია ეიდან ეარეა ამ ეამოეეეფდეს, ანდა, ეეშაკი ჩანაბლეეეა ხსეეეეა-ზე და ნანალეკაში ჩამდგარი ეუმეე ეეკარის ეეკელ მოსმენეეეა...

ქალბატონი ფარიზატ, თქვენს პატკელში დიდზე ამოხეილი ქართელი ინტელიგენციის სიეეეეეეეეეს ნაწილი, კაკლის ეერი ეოიხეთ, ეეთიოდ რომ ეეეეეეეეე

ეროვნული ბიბლიოთეკა

1980-81 წლებში პატრიარქის ლოცვა-კურთხევით გამოდიოდა ჟურნალი „საღვთისმეტყველო კრებული" (რედაქტორი ე. გიორგაძე), რომელიც უშშრეფის ეპარქიაში დაწოლილი ეგზემპლარ 1981 წელს. ამ ჟურნალის რედაქციამ გადაკეთა დასკვნა თვითმხვრეპი „თეოლოგის". ე. ზუმბაძის „გამოკვლევაზე", რომელიც ფლობს ქალაქ ჩამ. ეს რა საერთო აქვს ამ პიროვნებას ქრისტიანობასთან და თეოლოგიასთან, მუეფლიდან ეძმანი, რომ ეს დღესაც ეკლესიის გმეკეი საპატრიარქოში და ხელმძღვანელობს თავის მიერ შემნილი თეოლოგიურ „სასწავლებელს".

რედაქცია

დ. ზუმბაძის „ეროვნამეობა და აზროვნება"

„ქალები ეკლესიაში უნდა სდუმდნენ, ვინაიდან არ არის ნებადართული სოფაინი მათი, არამედ მორჩილება, როგორც სჯულიც ეკადენობს. ხოლო თუ სწავლას მოიკუთვნებენ, თავიანთ სახლებშია ქალთნი ქმრებს, ვინაიდან სამაგალითო ქალია ეკლესიისა".

წმ. პავლე მოციქული (კორინთელთა მიმართ პირველი ეპისტოლე).

„საღვთისმეტყველო კრებული" რედაქციაში დ. ზუმბაძეს წარმოადგინა ვრცელი ნაწარეკნი „მოწამეობა და აზროვნება". უწინარესად ეხსოვნებოდა უნდა აღინიშნოს, რომ ახლი ზოგადი სათაური ხასიათით არ შეეხამებოდა ტექსტს, სადაც ბაუბარია უმთავრესად პლატონის ფილოსოფიიაზე (რომელიც, როგორც ეტნიდნიდა, არავითარი მოწამე არ ყოფილა), და ადამ-ადამ ხოკრატეზე, პლატონსა და მოსეზე. არცერთი მოწამე და არც მისი მოწამეობა არ არის დაბასიათებული, თუ არ გამოვიტანთ ერთეულ წუ. ზუმბაძეს უკვლად უადგილო ხსენებაზ. არც აზროვნება კაცობრობისა, როგორც ამას სათაური ვეუბიეზეთ არ არის გამხდელი. ახე რომ, უარიელეული კერძოზე ამ ნაწარმოებისა სათაუროა თავად.

ავტორს პირველივე ხტრიკოლეზიდანვე რატომღაც მაზნად დაუსახავს ჩვენი „ფაზნეზეზა": „ალეკანზე ერი ხაზნია — ბეკეზეულს ოგი — ბე ეიტყოდა ინეეე ხაზნია, როგორც ზეადეზსაზ ხასიდელიზე ხასიეეეი. ანდა ხაუსარი ლამის ხინეეეეზეი მაცდელეზულის სუფთა ეამოცანაზეზე". ზაგრამ ამ ოუეხის ეაცნობის შედეგე ჩვენ ხეეხ ხსეა რიგად „ზეგვანზეზ". ეერძოდ ამაზ, რომ ეხოდენ პრეტენზიეეეზ ხათაუროი ეეეიდეეეეზ ამ ეეზნიეეეზაზ ეაზეეეეეზ ქრისტიანობისაზ, განსაკუთრებით მარილმადიდებლობისათვის მიუღებელი ერეტიკულ-ტრეზეეეეეზ, ლეთისმეზმიდელი აზრები და ეამოიეეზეი. და დაეანაეი ტენდენციი წარმარსულ-ნეოპლატონური, ტრეტრისტიანულ-ფილოსოფიური მსოფლმეზეველობის ბაზა ეადაკარეზეეეეზ ეანიდიდებაზ და ქრისტიანული მსოფლმეზეველობის ფუძეეარეზეზეა, ეამაბინეეეზეულად ზაწარმოდგენილა ეა არსებეარი ეეეეეეეზ.

ვიდრე ავტორის ლეზოელებიზან ეამის დაეიწეეეზეეეეი და მაი ხაეალეზს წარმოგიხეეეეთ ეუნდა აღეენიშნოთ ბაზი აეკაიტეზეული მიდრეკეეეეზ პლატონისადმი ბის მაეერ არსაწერად ეაგებეული ფილოსოფიოსადმი და აგრეთვე წარმართულ-ნეოპლატონური მიმდინარეობისადმი. პლატონსა და ბის მოძღვრებაზ, ეკლესიის მამები ფიალეე ალეზეზეზეთ, ბაერამ ეაზინდეკეეეზ ბასე ქრისტიანული ოეკლესიაზრისთა, ეიდეეეზ ქრისტიანული ეერეკანიზმის ერთ-ერთი წინამორბედად და უერო ზეტიც — ქრისტიანობამდელ ქრისტიანად (მკეუოტანე ბარტკეეეი). ქრისტიანული პლატონიზმი ხასიეეთი კანონზომიერი ბოლეეეეა პირველი ქრისტიანული ხაუკუნეეეეზ ლეთისმეტყველებაზი, ბაერამ ეს ამაზ რიდი ნაშნავს, რომ ეკლესიის მამები პლატონს ქრისტეს ადგილეზე აეეეეზდნენ, ან ქრისტიანულ ეეზმარეტეზეზს აეეეეზეზდნენ ბის მოძღვრების წინაზე, როგორც ამას ხსაეეეეზენენ ზაე. ეარმართული ფილოსოფიოსობეი: პლატონისა, არეეეეარისეი, ეამბალიხი, ოეელინე ეანდეკეეეეი და სხვანი. რეალეეეეე ბაზნაგ ქეეზეეეეი დასამეული პლატონის ფილოსოფიიდან ბრძოლა ქრისტიანობის წინააღმდეგ ეა ხამეოდიდ წარმართობის რეტაკეიკეი პლატონზმის აეარძინების ეზეი. პლატონისი და პრიკლისი დიდი (ბოაზროვნეები ავეენენ, ბაგრამ ბათი ხაზრეკეეეეი ქრისტიანობის ხულეი ანმენკეეეა. ეაეეეეეეეზ ეიეეეეეეეეზ ეეეეეეეე

ᲓᲘᲐ ᲬᲘᲠᲝᲚᲘ ᲕᲘᲥᲢᲝᲠ ᲐᲚᲥᲜᲘᲡᲗᲐᲜ

ᲗᲣᲜ ᲛᲝᲒᲘᲠᲐᲜᲐᲗ, ᲮᲣᲜᲯᲘᲡ ᲛᲐᲫᲘᲚᲘᲡᲗᲐᲜ ᲗᲣᲗᲐ ᲞᲝᲚᲘᲪᲘᲐᲨᲘ, ᲯᲔᲠ ᲛᲘᲜᲯᲐᲠᲗᲐᲜ: ᲠᲐᲡ ᲬᲐᲠᲛᲝᲓᲒᲔᲜᲗ ᲛᲐᲡᲬᲐᲠᲚᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ?

ᲐᲮᲚ ᲠᲐᲛ ᲨᲔᲣᲠᲗᲕᲘᲗ ᲮᲐᲠᲘᲗᲝᲕᲔᲚᲗᲐᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲘᲚᲘ ᲓᲐᲜᲐᲨᲐᲣᲚᲘ ᲓᲐᲜᲐᲨᲐᲣᲚᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲜ? ᲯᲔᲠ ᲓᲐᲜᲐᲨᲐᲣᲚᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲪᲘᲐ ᲓᲐᲛᲝᲙᲘᲓᲔᲑᲣᲚᲘᲐ ᲠᲣᲡᲗᲐᲕᲘᲗ ᲓᲐᲜᲐᲨᲐᲣᲚᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲜ ᲛᲘᲗᲘ ᲐᲠ ᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲘᲡ? ᲒᲐᲜᲐ ᲩᲕᲔᲜ ᲩᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲪᲘᲐᲗᲐ ᲠᲘᲪᲮᲕᲘᲗ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲐᲡᲐᲠᲔᲑᲝᲑᲡ ᲗᲣ ᲐᲠᲐ? ᲒᲐᲜᲐ ᲩᲕᲔᲜ ᲪᲝᲪᲮᲚᲘᲡ ᲓᲐᲛᲬᲕᲔᲚᲘ ᲓᲐᲜᲐᲨᲐᲣᲚᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲜ ᲛᲘᲗᲘ ᲐᲠ ᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲘᲡ? 400 000 ᲬᲚᲘᲡᲬᲘᲜᲐᲨᲘ ᲓᲐᲜᲐᲨᲐᲣᲚᲘᲡ ᲮᲣᲚᲘᲡ ᲓᲔᲪᲘᲜᲝᲒᲠᲐᲤᲘᲐ ᲛᲘᲬᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲘᲐᲗᲐ ᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲘᲡ ᲓᲠᲝᲡ ᲓᲐᲛᲬᲕᲔᲚᲘ ᲓᲐᲜᲐᲨᲐᲣᲚᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲜ ᲛᲘᲗᲘ ᲐᲠ ᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲘᲡ? ᲒᲐᲜᲐ ᲩᲕᲔᲜ ᲪᲝᲪᲮᲚᲘᲡ ᲮᲣᲚᲘᲡ ᲓᲔᲪᲘᲜᲝᲒᲠᲐᲤᲘᲐ ᲛᲘᲬᲘᲗ ᲛᲝᲜᲐᲪᲘᲐᲗᲐ ᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲘᲡ ᲓᲠᲝᲡ ᲓᲐᲛᲬᲕᲔᲚᲘ ᲓᲐᲜᲐᲨᲐᲣᲚᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲜ ᲛᲘᲗᲘ ᲐᲠ ᲛᲝᲥᲛᲔᲓᲘᲡ?

ᲛᲝᲚᲘᲪᲘᲐ ᲠᲐᲛ ᲗᲥᲕᲐᲜ, ᲨᲔᲣᲛᲑᲠᲐᲜᲐ ᲓᲐ ᲧᲕᲐᲚᲤᲔᲠᲘᲡ ᲙᲝᲜᲙᲠᲔᲢᲘ, ᲙᲚᲔᲕᲐᲜᲘ ᲒᲐᲜᲐᲠᲔᲯᲔᲑᲣᲚᲘ, ᲛᲝᲜᲐᲪᲘᲐᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘ